

Terugkeerbeleid op maat?



De Standaard* - 23 Sep. 2015
Pagina 39

* De Standaard/Antwerpen, De Standaard/Limburg, De Standaard/Oost-Vlaanderen, De Standaard/Vlaams-Brabant/Brussel, De Standaard/West-Vlaanderen

Vijf redenen waarom het vrijwillige terugkeerbeleid niet werkt. 1. Het Belgische vrijwillige terugkeerbeleid is niet efficiënt, omdat het geen rekening houdt met de persoonlijke situatie van mensen bij het bepalen van de hoogte van de re-integratiepremie. De premie wordt nu bepaald aan de hand van de verblijfsstatus. Is iemand asielzoeker? ...

Vijf redenen waarom het vrijwillige terugkeerbeleid niet werkt.

1. Het Belgische vrijwillige terugkeerbeleid is niet efficiënt, omdat het geen rekening houdt met de persoonlijke situatie van mensen bij het bepalen van de hoogte van de re-integratiepremie. De premie wordt nu bepaald aan de hand van de verblijfsstatus. Is iemand asielzoeker? Hoe ver staat hij in de asielprocedure? Of is hij uitgedeed? Heeft hij überhaupt ooit asiel aangevraagd?

Belangrijker is de persoonlijke situatie van de terugkeerder en de economische situatie in het terugkeerland als belangrijke criteria te nemen. Heeft de terugkeerder een opleiding genoten? Heeft hij een netwerk in het terugkeerland? Heeft hij eigen kapitaal? Hoe staat het met de inflatie en de werkloosheid in het land van herkomst? Die factoren moeten de hoogte van de terugkeerpremie bepalen. Pas dan kan je van differentiatie en maatwerk spreken.

2. Mensen terugsturen naar het land van herkomst zonder kapitaal dat hen in staat stelt een nieuw leven op te bouwen, heeft tot gevolg dat ze vroeg of laat opnieuw in Europa opduiken. Dit blijkt uit de tientallen interviews die we voerden met vrijwillige terugkeerders. Dit wordt bevestigd door lokale medewerkers van het International Organisation of Migration (IOM) in de terugkeerlanden Oekraïne en Ghana en het Protestants Sociaal Centrum (PSC) in Antwerpen dat jaarlijks 600 mensen begeleidt bij vrijwillige terugkeer en daarmee de grootste partner van Fedasil is in Vlaanderen.

3. Een groot deel van het budget van vrijwillige terugkeer wordt besteed aan bus- en vliegtickets van Oost-Europeanen en Russen die terug naar huis keren nadat ze een tijdje in ons land hebben gewerkt. Maar die groep heeft niet de intentie een nieuw bestaan op te bouwen in ons land. Zij komen om geld te verdienen en dat te investeren in hun land van herkomst. Ze zijn blij dat ze op kosten van Fedasil een keer naar huis kunnen terugkeren. Vaak duiken ze niet lang daarna opnieuw op in ons land.

4. Fedasil denkt een stijging van het aantal vrijwillige terugkeerders te kunnen aantonen door een gemiddelde over een aantal jaren te nemen. Uit de absolute cijfers van het IOM blijkt dat er geen stijging, maar een daling plaatsvindt. In 2012 keerden er 4.694 migranten vrijwillig terug. In 2013 waren dat er 4.388 en in 2014 nog maar 3.459.

5. Fedasil heeft vorige week 42 Irakezen teruggestuurd naar hun land van herkomst. Volgens Fedasil omdat ze inzagen dat hun migratieverhaal 'een vergissing' was. De Irakezen hebben geen re-integratiepremie gekregen en geen extra steun, aldus Fedasil. Ze moeten in Irak - een land in oorlog - zelf een nieuw leven zien op te bouwen. Fedasil noemt dat maatwerk. Wij durven dat in twijfel te trekken.

Marjorie Blomme en Janine Meijer

Copyright © 2015 Corelio. Alle rechten voorbehouden